

Zauważyliśmy w naszej szkole, że dzieci mają problem z agresją, stosują metody rozwiązywania konfliktów oparte na wyzwiskach, obrażaniu, popychaniu, biciu. Jesteśmy tym przerażeni! Tylko podejmując wspólne działania możemy walczyć z przemocą. Posłuchajcie kilku refleksji, które nasunęły się nam, nauczycielom po rozmowach z rodzicami.

DROGI RODZICU!

1. Nic nie zastąpi dziecku kontaktu z rodzicami. Okazując mu miłość, wsparcie i zrozumienie, budujecie jego poczucie własnej wartości.
2. Pamiętaj, że my – dorośli – jesteśmy dla dzieci jak lustro. W dziecku odbijają się wszystkie nasze zachowania: pozytywne i negatywne.
3. Wyznaczcie wspólnie zasady postępowania, powieście je na lodówce tak, by można było się do nich odwoływać.
4. Zastanówcie się, jak Wy, drodzy rodzice, rozwiązujecie konflikty. Czy towarzyszy temu krzyk, szyderstwo, kpina, przemoc?
5. Zwracaj uwagę na to, jakie programy ogląda Twoje dziecko, przemoc obserwowana w mediach daje dziecku poczucie, że agresja to najlepszy sposób rozwiązania konfliktu.
6. Nie podpowiadaj dziecku, że ma odpowiadać agresją na agresję: „jak on ciebie kopnie w kostkę, to ty go kopnij w brzuch”. Wyobraź sobie, jak wyglądałby świat, gdyby ludzie tak postępowali.
7. Życie to nie jest sala rozpraw. Nie oczekuj, że w trudnej sytuacji ktoś (najczęściej spodziewasz się, że zrobi to nauczyciel) poszuka winnych, ogłosi wyrok i wymierzy karę. Stosowanie przemocy to problem, na szukanie rozwiązań trzeba poświęcić czas.
8. Nie mamy też niestety magicznej różdżki, która zmienia zachowania dzieci. Możemy być dla Was wsparciem, ale nie możemy Was zastąpić w procesie wychowania!
9. Jeśli chcesz ukarać dziecko, pomyśl, co na Ciebie działało, gdy byłeś mały. Bardziej pamiętasz bezsensowne kary, czy ekscytujące oczekiwanie na obiecaną nagrodę za dobre zachowanie?

PAMIĘTAJ!

Agresja i przemoc to konsekwencja błędów wychowawczych popełnianych przez dorosłych.